

ІСАЧЕНКО Євген Никифорович (05. 03. 1926, ст. Ояш Зх.-Сибір. краю, нині Новосибір. обл., РФ — 2007, Москва) — живописець. Член СХУ, Моск. СХ (1973). На творчій роботі. Учасник міських і закордон. худож. виставок від 1964. Персон. — у м. Керч (нині АР Крим, 1969). У 1970-х рр. виїхав до Москви. Створював переважно портрети, а також натюрморти, станк. картини. Окремі роботи зберігаються у Донец. ХМ, Новокахов. картин. галереї (Херсон. обл.).

Основні твори

«Водолаз І. Зевако», «Керчанка» (обидва – 1964), «Перепочинок. Аджимушкay, 1942 рік», «У катакомбах Аджимушкаю» (обидва – 1967), «Комсомольці Аджимушкаю» (1968), «Морська піхота» (1969), «Дівчина» (1970-і рр.), «Думи» (1971), «Санінструктор» (1972), «Весна» (1973), «Фронтіві подруги» (1974).

Т. А. Галькевич

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Ісаченко Євген Никифорович / Т. А. Галькевич // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-12707>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).